

Sygn. akt VII U 2020/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy I. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 2 września 2014 r. znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej I. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2014 r. do 30 listopada 2017 r.

UZASADNIENIE

I. K. w dniu 7 października 2014 r. złożyła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 2 września 2014 r., znak: (...) odmawiającej przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołująca podniosła, że przedmiotowa decyzja organu rentownego została oparta na błędnych orzeczeniach, które polegały

na uznaniu, iż jest zdolna do pracy, podczas gdy stan jej zdrowia kwalifikuje do uznania, iż jest co najmniej częściowo niezdolna do pracy. Ubezpieczona wskazała, że jest po operacji usunięcia raka piersi i węzła wartowniczego oraz kolejnej operacji wycięcia wszystkich węzłów chłonnych pachy. Odwołująca wskazała, że jest osobą praworęczną i dłuższe wykonywanie wszelkich prac domowych takich, jak ścieranie kurzu, zmywanie, obieranie warzyw, czy nawet pisanie sprawiają kłopot. W związku z powyższym ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do renty (k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 16 października 2014 r., wniósł o jego oddalenie na podstawie

art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy stwierdził, że lekarz orzecznik oraz Komisja Lekarska ZUS nie uznały ubezpieczonej za niezdolną do pracy i wobec tego nie zachodziła przesłanka niezdolności do pracy, o której mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, której wystąpienie jest konieczne do przyznania przedmiotowego świadczenia.

W oparciu o powyższe, Oddział zaskarżoną decyzją z dnia

2 września 2014 r. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 3-4 a. s.).

Postanowieniem z dnia 22 października 2014 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów ginekologa i onkologa celem ustalenia, czy w dniu wydania zaskarżonej decyzji odwołująca się była zdolna czy też całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy zarobkowej, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres, jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonej, to na czym ona polegała (k. 7 a. s.).

Na rozprawie w dniu 27 maja 2015 r. w związku z istniejącymi wątpliwościami co do daty powstania niezdolności do pracy odwołującej, Sąd postanowił zwrócić akta biegłemu onkologowi celem wydania opinii uzupełniającej (k. 65-66 a. s.).

Organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego onkologa na okoliczność ustalenia, czy odwołujący jest niezdolny do pracy, a jeśli tak, to w jakim stopniu i na jaki okres (k. 92-93 a. s.).

Sąd na rozprawie w dniu 9 września 2015 r. dopuścił dowód z opinii łącznej biegłych sądowych medycyny pracy, onkologa z wyjątkiem biegłego sądowego onkologa M. S. i neurologa celem ustalenia, czy odwołująca po dniu 30 czerwca 2014 r. była nadal całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy, jeżeli tak, to jaki jest okres trwania oraz data powstania tej niezdolności (k. 99 a. s.).

Strony nie wniosły uwag do treści sporządzonych przez biegłych opinii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona I. K. na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 7 stycznia 2014 r., znak: (...) wydanej w oparciu o orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 13 grudnia 2013 r. miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. (k. 125 a. r.).

W związku z upływem terminu, na jaki zostało przyznane świadczenie, ubezpieczona w dniu 5 czerwca 2014 r. złożyła do organu rentowego wnioski o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (k. 185 a. r.).

W toku jego rozpoznawania Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 9 lipca 2014 r. uznał, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy (k. 189 a. r.).

I. K. w dniu 24 lipca 2014 r. złożyła sprzeciw od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS w skutek czego sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która po ponownym zbadaniu odwołującej, wydała w dniu 20 sierpnia 2014 r. orzeczenie ustalające, iż nie jest on osobą niezdolną do pracy (k. 91 dok. lek. i k. 199 a. r.).a

W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, organ rentowy wydał w dniu 2 września 2014 r. zaskarżoną decyzję, znak: (...) odmawiającą I. K. prawa do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczona nie spełnia jednego z warunków niezbędnych do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy wynikających z przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 sierpnia 2014 r. uznała, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 201 a. r.).

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że w zakresie onkologiczno-neurologicznym u odwołującej rozpoznano raka prawej piersi, stan po limfadenektomii prawej pachy w październiku 2012 r., stan po leczeniu uzupełniającym w postaci chemio i RTG-terapii w 2013 r., hormonoterapię

w trakcie T., polineuroterapię w obrębie kończyn górnych i dolnych, obrzęki kończyny górnej prawej, ograniczenie ruchomości w stawie barkowym prawym, przerost endometrium macicy, mięśniaki macicy, otyłość, zaburzenia lipidowe, depresję, nadciśnienie tętnicze, stan po appendektomii i chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa bez cech czynnego drażnienia korzeni nerwowych (opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego M. S. oraz opinia łączna biegłych sądowych L. M., M. D. i A. Ś. k. 41-42, 82-83 i 164 a. s.)

Kontynuacja leczenia raka piersi w postaci hormonoterapii najprawdopodobniej skutkuje zaburzeniami lipidowymi poprzez podwyższony poziom cholesterolu

i trójglicerydów, co może indukować otyłość występującą u badanej. Hormonoterapia może być odpowiedzialna za przerost endometrium macicy. Choroba nowotworowa w postaci raka piersi, skutki leczenia oraz schorzenia współwystępujące i ich nasilenie powodują u badanej częściową niezdolność do pracy na okres 3 lat do dnia 15 lutego 2018 r. Natomiast niezdolność do pracy istnieje u odwołującej od dnia 30 czerwca 2014 r. lub od dnia 1 listopada 2014 r. do nadal (opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego M. S. k. 41-42 i 82-83 a. s.)

Przeprowadzone badanie neurologiczne ujawniło obecność niezbyt nasilonych objawów neuropatii po przebytej chemioterapii. Dolegliwości związane z uszkodzeniem wielonerwowym są przyczyną stałego dyskomfortu, ale nie powodują znaczącego upośledzenia zdolności chwytnych i motorycznych. Nasilenie ich może jedynie przyczyniać się do uznania częściowej niezdolności do pracy, a oceniane samodzielnie jej nie czyni.

Z dokumentacji znajdującej się w organie rentowym wynika, że odwołująca leczona jest również z powodu następstw choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego. Aktualne badanie neurologiczne nie potwierdza obecności następstw choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa w stopniu mogącym mieć wpływ na zdolność ubezpieczonej

do świadczenia pracy. Stan odwołującej po dniu 30 czerwca 2014 r. nie uległ poprawie i nadal nieprzerwanie sprowadza okresową i częściową niezdolność do pracy do dnia 30 listopada 2017 r. (opinia łączna biegłych sądowych L. M., M. D.

i A. Ś. k. 164 a. s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych sądowych. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał

je za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu

o obiektywne wyniki badań odwołującej i bezpośrednio badanie przez lekarzy, którzy

są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu opinie powołanych w sprawie biegłych nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdrowia wnioskodawcy. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie I. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział

w W. z dnia 2 września 2014 r., znak: (...) odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j. t.) zwana dalej „ustawą”, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt 1 ustawy.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Kwestie związane ze spełnieniem przesłanek przez odwołującą, które są zawarte w dyspozycji art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy były niekwestionowane przez organ rentowy i stanowiły okoliczność bezsporną. Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt 1 ustawy. Sąd zważył, że kwestie związane z wymaganiem związanym z posiadaniem odpowiedniego wymiaru okresu składkowych i nieskładkowych oraz terminu wystąpienia niezdolności do pracy były niekwestionowane w toku postępowania przez organ rentowy, co czyniły je bezspornymi w sprawie.

Z ustalonego stanu faktycznego na podstawie dokumentacji medycznej popartej treścią opinii sporządzonych przez biegłych sądowych nie ulega wątpliwości, iż odwołująca zmaga się ze schorzeniami raka prawej piersi, stan po limfadenektomii prawej pachy w październiku 2012 r., stan po leczeniu uzupełniającym w postaci chemio i RTG-terapii w 2013 r., hormonoterapię w trakcie T., polineuroterapię w obrębie kończyn górnych i dolnych, obrzęki kończyny górnej prawej, ograniczenie ruchomości w stawie barkowym prawym, przerost endometrium macicy, mięśniaki macicy, otyłość, zaburzenia lipidowe, depresję, nadciśnienie tętnicze, stan po appendektomii i chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa bez cech czynnego drażnienia korzeni nerwowych

W niniejszej sprawie oceniając wszystkie sporządzone opinie, Sąd uznał za najbardziej rzetelną i miarodajną ostatnią opinię łączną biegłych sądowych z zakresu medycyny pracy, neurologii i onkologii, ponieważ łącznie wypowiedzieli się wszyscy biegli opiniujący

w trakcie trwającego postępowania sądowego. Najtrudniejszą kwestią do prawidłowego zbadania była czas-okres niezdolności do pracy. Kwestia sporna związana z występowaniem niezdolności do pracy u odwołującej została ustalona o treść opinii ww. biegłych sądowych. Zgodnie z opiniami biegłych sądowych odwołująca została uznana za częściowo niezdolną do pracy od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 30 listopada 2017 r. Co więcej, organ rentowy nie zakwestionował łącznej opinii biegłych sądowych i nie wniósł żadnych zastrzeżeń. W ocenie Sądu powyższe świadczy jednoznacznie o rzetelności sporządzonej opinii i wystosowaniu prawidłowych wniosków płynących wprost z jej treści.

Odnosnie ustalenia terminu od jakiego Sąd uznał za zasadne przyznanie odwołującemu prawa do renty, to zastosowanie znajduje w tym zakresie art. 129 pkt. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania do nich prawa na wniosek zainteresowanego, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. I. K. złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w dniu 5 czerwca 2014 r. Jednak niemożliwym było ustalić prawo do przedmiotowego świadczenia od daty złożenia wniosku, ponieważ odwołująca pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy do dnia

30 czerwca 2014 r. Zatem możliwym było przyznać prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 30 listopada 2017 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.